

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
קרה - חוקת | גיליון 29

הגאון רבי ברוך טנצמן שליט"א

נכד הגאון רבי יהושע זילבר זצ"ל בעל ה'אז נדברו'

וחבר בד"ץ 'מעגלי צדק'

למה כל כך קשה לכתוב מאמר ל'אותך אבקש'?

שנשאר מן האדם אחר מיתתו בעוה"ז, כי אין נשאר מן האדם כלום בעוה"ז אחר פטירתו כי אם דעתו ודיבוריו הקדושים שזכה להאיר בחבירו ובניו. והזהרת אותנו שכל אדם צריך לעסוק בזה אפי' הפחות שבפחותים, כי כל אחד ואחד מישראל יש לו דעת ודיבורים קדושים מה שאין בחבירו וכו'.

היוצא מזה שעניין זה שייך ממש לכל אחד ואחד, וכל אחד ואחד באמת יש לו כאלה דיבורים מה שאין בחבירו וזה צריך להאיר בחברו ובבניו ותלמידיו. וידוע מה שפירשו אנ"ש בסיפורי מעשיו מעשה ג' (מעשה מחיגר) שרביה"ק זיע"א מספר ש'היה חכם שקרא לבניו לפני הסתלקותו ומסר להם צוואה שיעסקו להשקות האילנות, ואתם יכולים לעסוק גם בשאר פרנסות אבל זה יהיה אצלכם העיקר להשקות האילנות, וביארו אנ"ש שהכוונה כי האדם עץ השדה וצריך להאיר בהם דעת ויראת שמים ולהחיות אותם, ועניין זה יהיה עיקר עסקכם.

וממילא מבואר מכל הנ"ל גודל מעלת העניין להאיר בחברים ותלמידים ובנים דעת ויראת שמים הן בדרך שיחת חברים הן בכתבת מאמרים.

ואף שזה נראה לכאורה לדבר קל ביותר, אך כבר גילה לנו רביה"ק בשיחות הר"ן (קפ"ב) שכל דבר שהוא מצווה לעשות דווקא אז נהיה קשה וכבד על האדם, באשר שהוא תיקון גמור ונצחי.

והיוצא מכל הנ"ל שהכבידות שיש בכל קיום עצות רביה"ק זיע"א, ובכללם העצה הנפלאה של שיחות חברים נמשך מזה שזה חלק מהתיקונים שנתן לנו רביה"ק, וע"כ הבע"ד שם ע"ז כבידות מיוחדת וצריכים לדעת מזה, ולא להיבהל מהכבדות ולהכריח עצמו לזה ולהתפלל ע"ז להשי"ת, ועי"ז השי"ת יזכנו לקיים כל דבריו ועצותיו הקדושים ולהתקרב להשי"ת באמת אכ"ר.

או תלמיד כדי שיישאר דעתו למטה ג"כ. ורביה"ק מדגיש שכל אדם יכול לקיים זאת להעמיד תלמידים, כי כששנים מדברים יחד ביראת שמים אזי כשאחד

היוצא מזה שעניין זה שייך
ממש לכל אחד ואחד, וכל
אחד ואחד באמת יש לו
כאלה דיבורים מה שאין
בחבירו וזה צריך להאיר
בחברו ובבניו ותלמידיו.

מאיר בחברו באיזה דיבור נחשב חברו אצלו בחינת תלמיד, ולפעמים נעשה להיפך דהיינו כשאח"כ הוא מקבל מחברו איזה דיבור אזי נעשה הוא בחי' תלמיד לגבי חברו, וצריך כל אדם לעסוק בזה כי לא לתוהו בראה לשבת יצרה, כי צריך כל אחד לעסוק בישובו של עולם, שיהי העולם ממולא מבני אדם היינו מבני דעה, כי מי שאין בו דעת אינו אדם כלל.

והנה מוהר"ת בליקוטי תפילות (ח"ב תפילה ז') כותב בתפילתו הנוראה כך "כי כבר גילית לנו על ידי חכמך הקדושים האמיתיים שזה עיקר ההשארה והחליפות

זה כמה שביקשוני לכתוב מאמר לעלון המופלא "אותך אבקש" אשר כשמו כן הוא מקום של מבקשי ה' הרוצים ומחפשים איך להתקרב להקב"ה, וכמה וכמה פעמים כבר נדחה העניין, והתגברו המניעות ע"ז.

ולכאורה הדבר תמוה, וטעון ביאור, מה עניין הכבידות לכתוב מאמר, הרי ספרי רביה"ק זיע"א מלאים מזון אל זן וצריך רק לברור סולת מתוך הסולת ולהגיש לכל החפץ לשמוע.

וכדי להבין זאת צריך לבאר מהי מעלת כתיבת מאמר (בפרט), ובכלל זה מעלת 'שיחת חברים' כפי שנקרא בלשון רביה"ק זיע"א, דהיינו לדבר עם חבריו ביראת שמים.

והנה רביה"ק בליקוטי מוהר"ן תו' ל"ד כתב בלשון קודשו שיש חרפות ובזיונות שהם אהבות נפולות, עורלת לב, בחינת חרפה שברה לבי, שמגיעים משבירת כלי החסד בחי' שבירת הלוחות, וכדי לתקן זאת צריך להתקשר לנקודת הצדיק בחי' יוסף, אשר הוא מתקן את החרפה ששם שורה אור האהבה דקדושה דהיינו אהבת השי"ת אהבת התורה ואהבת הצדיקים וכו'.

וכל אחד צריך לקשר עצמו לנקודה השייך ללבו (חרפה שברה ליבי) בעת הזאת, ורביה"ק מבאר שיש ג' בחינות שצריך להתקשר לשם ועל ידם מתבטל חרפת הלב, א' נקודת הצדיק. שע"י שמתקרבים לצדיק ומקבלים ממנו עי"ז מתקנן חרפת לב, ב' נקודת החבר. כי כ"א יש לו נקודה בחי' צדיק מה שאין בחברו, וצריך לקבל את נקודת החבר מחברו שאין לו. ג' נקודת עצמו שצריך כל אחד לדבר בינו לבין קונו ועי"ז מקשר הלב לנקודה שיש לו, ועי"ז שלוש נקודות אלו מתקן את חרפת הלב.

ובליקו"מ תנינא סי' ז' במאמר כי מרחם ינהגם, מבאר גם כן בנפלאות נשגבות החיוב ביראת שמים. ומבאר: ששלמות הנשמה היא שגם כשהיא עולה למעלה תהיה למטה גם כן, וע"כ צריך להשאיר בן

פרנסי העלון פרשת קרה - חוקת

זכויות העצומות של זיוני הרבים האדיר יעמדו לזכותם של נדיבי הלב שנטלו לעצמם מקח טוב, חלק והשתתפות ברוצאות הגדולות, ה"ה

רבי יונה לייב לבל
שליט"א

זכות 500 גיליונות
לרגל אירוסיו הבן והולדת נכדו

רבי שלמה צבי ברוין
שליט"א

זכות 500 גיליונות
לרגל נישואיו בשעטר"מ

רבי יהודה אייזנבך
שליט"א

זכות 500 גיליונות
לרגל נישואי הבת

רבי נחמן ארול
שליט"א

זכות 500 גיליונות
לרגל הולדת הנכד

רבי מרדכי דוד שיף
שליט"א

זכות 500 גיליונות
לרגל אירוסיו הבת

רבי איתמר לייפער
שליט"א

זכות 500 גיליונות
לרגל אירוסיו הבת

יהא רעווא משמאי שיזכו לזיוות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח בנים ובני בנים ירא"ש עוסקים בתורה ובמצוות בדרבו הסלולה של רב"ח ק"ז ע"ה. והזיווגים יעלו יפה בכרם בית ישראל אמן ואמן.

שיג ושיח

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

'חריף ושולט' בסוגיות אך בלי ירא'ש'

מישראל רח"ל... למה אתה מתכוון? שאל אותו ישראל בפליאה וחיים המשיך בדבריו, בשבת אנחנו נעסוק בסיפור של 'קרח ועדתו' זו הייתה מחלוקת נוראה, ועיקר הטענה של קורח הגיעה דווקא מהמקום הזה כמו שר' נתן מבאר באריכות בליקוטי הלכות...

ומבאר שם [לק"מ קמא לא.]. שמי שמפריד למדן מצדיק שאומר שלמדן לבד הוא מעלה הוא בחינת אחר שקיצץ בנטיעות, שהפריד בחינת מט"ט בחינת מלאך שהוא בחינת למדן בחינת כשר ופסול וכו', מה' צבאות שהוא בחינת צדיק במעשים טובים. כי באמת למדן, אפילו בתורה בלא מעשים טובים אינו כלום אדרבא לא זכה נעשית לו סם המות, ועל כן צריך הרב שיהא דומה למלאך ה' צבאות, היינו שהוא למדן בתורה ועובד את ה' בצדקות ומעשים טובים, ועל ידי זה הוא מצייר אותיות התורה לטוב אזי 'תורה יבקשו מפי'ה'...

וזהו בחינת פגם קרח שחלק על משה ואהרן, בחינת 'ויקח קרח' ותרגמו 'ואתפלג קרח', שחלק למדן מצדיק, ואמר שלמדן בעצמו הוא מעלה, וזה שאמר 'כי כל העדה כלם קדושים' ופירש רש"י כולם שמעו בסיני אנכי וכו', היינו שאמר מאחר שכולם קבלו את התורה וכולם שמעו בסיני אנוכי, על כן כל אפין שווין חס ושלוש. ובוזה פגם וחטא מאד כי אף על פי שכולם קבלו למדן התורה בסיני, אבל אין כולם שווין בקיום התורה. ועיקר השלמות הוא רק כפי הצדקות של כל אחד כפי מה שזוכה כל אחד לקיום התורה בשלמות, והכל תלוי 'בקדושה' שזה אין שום אדם יודע מה שנעשה עם חברו, רק הוא יודע החסרונות שלו איך הוא אוהז בזה. על כן בוודאי ראוי לו להתבטל נגד משה רבנו שרואים עצם נפלאות קדושתו על ידי נפלאות התורה שגלה לנו, ולסמוך על דבריו שבוודאי יודע למי ליתן הגדולה כראוי.

[לה"ל הודאה ה. א-ח]

זה מאוד מעניין... אף פעם לא חשבתי שזה היה נקודת הוויכוח במחלוקת של קרח עם משה רבנו... אבל עכשיו אני מבין טוב מאוד שלא צריך להיבהל מכל מיני 'למדנים' שיש להם מעמד ועוצמה... כי בסופו של דבר אם הלמדן עושה הפרדה בין הצדקות ללמדנות אפי' אם יהיה מנושאי הארון וכפלי חוץ נראה שהתורה נמצאת דווקא אצלו, הוא יכול לרדת חיים שאולה וכל הלמדנות שלו לא תועיל לו ומאמר חז"ל באבות (פ"ג מ"ט) רבי חנינא בן דוסא אומר, כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו, חכמתו מתקמת. וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו, אין חכמתו מתקמת.

בחזקה והמשיך להגות בדבריהם של רבנו הק' ומוהרנ"ת תוך כדי שהוא מנסה להסיח דעת מהדברים המקניטים שיוני השמיע באוזניו, דפיקתו הרועמת של החזן שבישרה על תפילת מעריב קטעה את מחשבותיו באחת והוא סגר את הספר ונעמד יחד עם כולם לתפילת מעריב...

מאות בחורים גדשו את ההיכל מחכים בקוצר רוח לשיעורו הכללי של הר"י, כמו בכל שבוע היה זה דרכו הבהירה והיסודות הברורים של הר"י להוציא לאור תעלומה ולסלול את הדרך הישרה

הבולט שבכולם היה יוני,
חריפותו הייתה לשם דבר,
ואלמלי שדבריו של הר"י
היו מעוגנים בכמה מילים
בלשונו של 'הרמב"ן', לא
היה נשאר שריד ופליט
מכל היסוד של הר"י שנבנה
בעמל וביזע...

בנבכי הסוגיא ... השיעור החל ועד מהרה הפך בית המדרש למרקה, כשבני הישיבה מתנצחים בעוז ונאבקים על כל סברא מחודשת שהושמעה באוזניהם, הבולט שבכולם היה יוני, חריפותו הייתה לשם דבר, ואלמלי שדבריו של הר"י היו מעוגנים בכמה מילים בלשונו של 'הרמב"ן', לא היה נשאר שריד ופליט מכל היסוד של הר"י שנבנה בעמל וביזע...

אני לא מבין! נשמע קולו של ישראל בין הקולות הרועמים שנשמעו בחדר האוכל, מה אתה לא מבין? החזיר לו חיים בשאלה, אני לא מבין איך שייך מציאות כזו של 'חריפות ושליטה בסוגיות' יחד עם אדישות וקריירות לדברים שנוגעים 'ליראת שמים'... חיים הבין מיד לאן דבריו של ישראל מכוונים והשיב לו בהזדהות, אני מאוד מבין את התמיהה שלך זה דבר שבאמת מאוד קשה לתפוס בשכל, אבל הדברים האלו כבר היו לעולמים וחז"ל מביאים הרבה דוגמאות לכך, יותר מזה... בזמן הקרוב אנחנו גם נקרא כיצד המהלך הזה גרם לכליון של עדה שלמה

היה זה בשעת ערב מאוחרת זמן קצר לאחר השקיעה, אל היכל בית המדרש החלו לזלוג טיפין טיפין עשרות בחורים מתוך חדרי הפנימייה ומחדר האוכל ממלאים את ספסלי בית המדרש לשליש ולרביעי, כשברובם היו אלו בני הוועדים הנמוכים יותר שגדשו את המקומות הסמוכים למבואה שבפתחו של ההיכל...

גם ישראל ישב שם בקידמת הבימה הוגה בספר הק' 'השתפכות הנפש' של הגה"צ ר' אלטער מטפליק זיע"א מאז שהוא התוודע לעניין של ההתבודדות והשיחה האישית עם ה' מידי יום, הוא עשה לעצמו קביעות בספר הנפלא הזה, שכולו סובב סביב המעלה הנשגבה של 'ההתבודדות' בליקוט מדברי חז"ל וספרי חסידות, ובפרט מספריהם הקדושים של רבנו הק' ותלמידיו, עיניו היו שקועות בספר וקולו התנגן בחלל ...

היי... מה אתה לומד שם? הוא שמע קול מאחוריו והסתובב לאחור, שם הוא ראה את יוני יושב שעון על הסטנדר כשלפניו מונחת 'הבא בתרא' שלו והוא משלים את פרק 'גט פשוט' שבסוף המסכת, יוני לא הרגיש מוזר בזה שבמקום ללמוד בסדר מוסר את 'שער הזריזות' במסילת ישרים, או את 'שער הבחינה' בחובת הלבבות הוא עוסק ב'הוויות אביי ורבא', אדרבה הוא דווקא הרגיש שכל אלה מסביבו שעוסקים בלימוד המוסר הם אלו שמבזבזים את זמנם לריק, ובמקום ללמוד עוד שורה בתוס' ולהשלים עוד איזה פרק הם עוסקים בזוטות שכאלו, וכשהוא ראה את ישראל מוסיף חטא על פשע ומעיז לעסוק בספר חסידות ברסלבאי בפרהסיא, הוא החליט לא לשבת בשקט ולהעמיד אותו על מקומו, אני לא מבין בשביל מה אתה מתעסק עם הדברים האלו! לא חבל על הזמן שלך! מילא אם היית לומד באיזה ספר מוסר מקובל, אבל ללמוד בספר של 'ברסלב' אתה לא יכול לדעת לאן זה יוביל אותך ומה יקרה לך, יום אחד אתה יכול להפוך 'לאיש יערות' או לאיזה אחד 'שמקפץ על הגגות' ממש חבל עליך... ישראל שמע את הדברים בדומיה, הוא ידע כמה ההתקרבות לדרשו של רבנו הק' הוסיפה לו ונתנה לו גישמא'ק מיוחד בלימוד ובעבודת ה', אבל לשונו נעתקה והוא לא ידע איך להסביר זאת במילים, יוני היה נחשב לאחד 'מהעילויים' של הוועד ותמיד היה נמצא סביב הרמ"ם שנהנו מההברקות המיוחדות שלו, היה לו עוצמה גם בלימוד וגם במעמד החברתי, ולכן הוא מאוד התבלבל על אף שהיה בטוח במאת האחוזים שדווקא הוא זה שצויד בדרך הנכונה, מה גם שעם כל 'המעמד' שהתלווה ליוני, הוא ידע שהרגישות שלו לדברים שנוגעים בעניינים של 'יראת שמים' לא נמצא בסדר עדיפותו, זה התבטא בכך שהוא לא חשש מלהסתובב במקומות שאינם שמורים כמו שצריך לצורך קניות וכדו', ובכל מיני כתיבי עת של 'לבלרים' אשר אין רוח חכמים נוחה מהם שנמצאו בסביבתו באורח קבע... הוא נשך את שפתיו

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה

שאלה:

שלום וברכה!

ברוך השם בתקופה האחרונה זכיתי להתקרב לאורו של רבינו הקדוש, כשאני לומד בספרים ואני נפגש במושגים חדשים, הלקוחים מתורת הסוד, יש לי רתיעה מסוימת מתוך מחשבה שבן ישיבה אינו צריך להתעסק כלל וכלל בעניינים אלו. מצד שני אני יודע ומרגיש את התועלת העצומה שאני מקבל מהלימוד בספרים.

השם יציבה ומיסדת.

לעומתם, בספרי מוהר"ן לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה. כל הניגוש לתורתו העמוקות, ובפרט אם נענה כראוי לדרישתו לעשות מתורות תפילות, ואף נעזר בספר 'ליקוטי תפילות', הוא מוצא בדברים הכוונה בהירה המחברת אותו לעבודת השם בתמימות ופשטות, מתוך אמונה איתנה ובהירה בתורת השם יתברך ובמצוותיו. כל המושגים של תורת הסוד הופכים להיות חלק בלתי נפרד מפשט דרכי העבודה, ההשגחה העליונה, קיום המצוות, התפילה ולימוד התורה.

פתחנו בכך שיש לטפל בבעיה הרגשית ולא רק בבעיה ההשקפתית שבה כמדומני טיפלנו. מוהר"ן הדריך לעסוק בספרו בשני אופנים, לימוד עיוני ולימוד בבקאות. שניהם יחדיו יכולים להועיל מאוד לפתור את הקושי הרגשי שאנחנו גוררים מסטיגמות העבר.

ככל שנתמיד לגרוס ונהיה בקיאים בליקוטי מוהר"ן נתרגל לשפה, ונראה איך הביטויים שהיו זרים לנו בעבר הופכים פשוטים ומתבקשים. וככל שנבקע סדר לימוד עיוני באחת מתורותיו, נוכל לראות שלב אחר שלב איך המושגים נבנים ומשתלבים בדיני התורה, בפסוקים ובמדרשים, ומעניקים לנו תמונה אמיתית וקדושה, הרחוקה מלהיות 'עניינים' שאין לבן ישיבה לעסוק בהם. חלילה. אדרבה.

שמסבירים את הדברים עד כדי כך.

ובאמת, כשלא מסבירים את הדברים, העיסוק בעניינים 'גבוהים', וכלשון 'נפש החיים' "בצחצחות ועולמות העליונים", עלול להיות מנותק, לא נכון, ואולי לפעמים אף מזיק למעיין בדברים מבלי להיות ראוי לכך ומבלי להקדמות הנחוצות. לא בכדי הוזהרנו שאין לאדם להיכנס לפרד"ס בטרם מילא כריסו בש"ס ופוסקים. גם מוהר"ן דיבר באופן חריף נגד הלומד קבלה אם אינו ראוי לכך. אך חלילה אין להתבלבל ולחשוב שהאזהרה מגיעה בגלל שאין צורך בסוד.

אדרבה, ללא סוד הפשט חסר כנ"ל, אלא שכשהאדם אינו ראוי ללימוד זה, אזי במקום שההשגחה תהווה אור עמוק ומאיר הנופח תוכן חי וקדוש בנגלות התורה ותביא לעבודת השם אמיתית באהבה ויראה, הוא עלול ליצור עולמות תוהו דמיוניים שאין להם חיבור לתורה והמצוות (כפי שמצוי רח"ל בקרב רחוקים הלומדים קבלה במכונים שונים, ואכמ"ל).

היה אפשר להרחיב בסוגייה זו של חיבור מושגי הסוד לעבודת השם הפשוטה, אך הוכחת בשאלתך שאין צורך בכך.

כתבת "מצד שני אני יודע ומרגיש את התועלת העצומה שאני מקבל מהלימוד בספרים", והיא הנותנת.

הספרים העוסקים בעיון בקבלה, הם אמנם קדושים וטהורים, ורבים אף מקבלים מהם התעוררות ורשפי אהבת השם ויראתו, אך עצם הדברים רחוקים לפעמים מלהיות כלי מובן המקרב אותנו לעבודת

השתמשת במילה 'רתיעה', וכמדומני שזיהית בצורה מצוינת את הקושי שיש לך. כי יותר מסברא וחשש הגיוני, יש כאן רגש. לכן, מלבד השאלה ההשקפתית שאליה ראוי להידרש, צריכים לתת גם לאותו רגש את המענה המתאים.

והנה, נושא תורת הסוד על חלקיו השונים, דרכי הלימוד העיוני בו לראויים לכך, ומאידך עניין הקריאה בזוהר הקדוש בגי'רסא, כל אלו סוגיות חשובות לכשעצמן, אך הן לא בהכרח רלוונטיות לשאלה שלנו.

ידוע בשם הגר"א זי"ע, שכל עוד אדם לא זכה להבין את סודן של הדברים, בהכרח ידיעתו והבנתו את הפשט לוקה בחסר. ממילא מובן שכל דברי רבותינו בדורות האחרונים מושרשים ומיוסדים על אדני השגתם הפנימית בסודות התורה.

בין אם מדובר בספרים כמו 'נפש החיים', שבאופן גלוי ביסס את כל דבריו על ציטוטים והפניות לדברי חז"ל בזוהר הקדוש ובכתבי האר"י הקדוש, בין אם ספרים על דרך כתבי המהר"ל שהשתמש בלשון עצמאית וייחודית בהתייחסו לסודות התורה שביאר וביסס בהם את דבריו, ובין אם מדובר בספרים כמו ספר 'מסילת ישרים' שבחר לדבוק בלשון פשוטה, המסתמכת כביכול רק על פסוקים ומאמרי חז"ל בנגלה, בכולן כל מבין יודע ורואה שההשגחה העליונה בסודות התורה היא הבסיס לכל המתבאר בספריהם.

ברור אם כן, שהקושי והרתיעה שעלול בן ישיבה לחוש, אינם מעצם ההישענות על המושגים מעולם הסוד, ואף לא מהזכרתם המפורשת, אלא בעיקר מהתחושה והחשש שהלמידה דורשת ממנו להיכנס אל אותו עולם עיוני מופשט, ורק אם יעשה כך יצליח להבין ולממש את ההדרכות האמיתיות שהספרים הקדושים הללו מעניקים לנו.

הנה אור עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

מפחד? המצב מתוח? תיזהר לא לפחד בבהמה...

שמותיך מגוון הדבר בעצמו שפחידו, כגון מחיה רעה ולסטים ומכות וסורין, חס ושלום, אז הוא כמו בהמה ממש, כי גם בהמה יש לה כל אלו היראות והפחדים, כידוע בחוש, ואם כן, מה יתרון לאדם מן הבהמה? ועקר ההבדל שבין האדם לבהמה הוא, שהאדם יש לו דעת לידע ולהבחין שיש אדון מנהיג מושל ומשגיח יתברך שפאטו הכל, והוא שולח על האדם לפעמים כל אלו הפחדים כדי שישבו אליו יתברך, כמו שפיתוב (איוב לו): "וַיִּגְלֵל אֶזְנָם לְמוֹסֵר יִיאָמָר כִּי יִשׁוּבוּן מֵאֵן" וכו'.

(בכור בהמה טהורה הל' ד' אות ג' ד')

לפעמים שולח השם יתברך על האדם פחדים של יסורים וכיוצא, כדי שיתבונן עליהם וישבו אליו יתברך, כדי שיעלה כל היראות הנפולות לשרשן, דהיינו ליראה אותו יתברך.

ועקר עליית היראות הנפולות הוא עליית הדעת, שידע שהכל ממנו יתברך ולא יתלה שום דבר בטבע ובמקרה, חס ושלום, רק כל מה שיעבר עליו יאמין וידע כי הכל ממנו יתברך, וישבו אליו ליראה מלפניו יתברך לבד.

ועל ידיהוה הוא עולה מגדר בהמה לגדר האדם, כי כל זמן שאינו מעלה היראות הנפולות, דהיינו

והאמת היא שישנו הבדל מהותי בין השימוש בתורת הסוד המוזכר בכתבי תלמיד הגר"א כבעל 'נפש החיים', לבין מושגי הסוד הנזכרים בספרי החסידות, ובפרט בספרי מוהר"ן זי"ע.

לפני מספר שנים נתקלתי בבית המדרש בספר ייחודי שהופץ, המבאר בהרחבה את האידרא מהזוהר הקדוש. בין מכתבי הברכה ראיתי מכתב מעניין שכתב הגאון ר' שריה דבלצקי זצ"ל. הוא כתב למחבר שאינו יכול לקרוא למכתב הברכה שכתב לו 'הסכמה', על אף שהדברים שבספרו מיוסדים על הקדמות אמיתיות ומתוך יראת שמים ודעת, מכל מקום בבית מדרשו שממנו ינק לא הורגל

המחדש בשו"ב

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

'קריית בני הישיבות' אומן ראש השנה תשפ"ו

הטיסות המיוחדות, ההכנות בעיצומן....

העולם כולו מתגעגע ומתהפך ואין איש יודע מה ילד יום, ובתוך כך כבר נשמעת לה באוזני רבבות רבבות חסידי ברסלב קול הנעימות הגדולה של ראש השנה הקרב ובא, הניגון המופלא של הקיבוץ הקדוש שאין דוגמתו בכל העולם כולו, ההתפארות העולה מקיבוץ קדוש זה של מאות ואלפים רבים שנענים בכל שנה לקול נגינת חלילו של הרועה הנאמן שקרא לבוא אליו על ראש השנה, מעוררת את הלב בכיסופים וגעגועים עזים לזכות להשתתף בתוך כלל בית ישראל בקיבוץ הנורא הקדוש.

מי יוכל לתאר! מי יוכל לשער! את נפלאות נוראות הקיבוץ אשר 'לשמו ולזכרו תאווה כל נפש', די רק להיזכר בנעימות והקדושה הגדולה החופפת בקיבוץ קדוש זה, ההתעוררות לתשובה וטהרת הלב שמרחת באוויר, הקדושה... ריח הקדושה שאין מי שלא נפגש עמה... ההרגשה ששוטפת את הלב 'רצוני לעשות רק רצונך כל ימי חיי', להתעורר ולהתחדש מחדש בעבודת ה' ובלימוד התורה הק'.

אודה שמך כי עשית פלא, בחסדי ה' עלינו כשזכינו בשנה החולפת להתקבץ יחד אחים לדעה בקיבוץ רעים יחדיו לעבודת ה', במתחם מיוחד לחניכי בני הישיבות, לבלות יחד את ימי הראש השנה הקדושים בהתרוממות והתעלות יחד, כלל ציבור בני הישיבות זקנים ונערים יחד, תלמידי חכמים

כך גם מתארגנים במסגרת 'איגוד בני הישיבות- נכספה' לטיסות מיוחדות לכלל ציבור בני הישיבות, כדי שנוכל לנסוע יחד באהבת חברים אל מקום קודש הקדשים על ראש השנה הבעל"ט, כשמי יותר לתאר את התועלת וההתרוממות שנוכח כולנו בנסיעות אלו, לנסוע יחד באהבת ודיבוק חברים מתוך התרוממות והתעלות, כשגם בזה כבכל פעילויות נכספה עושים הפעילים המסורים כל מאמץ אפשרי ואפילו למעלה מכך... שהמחירים יהיו הזול ביותר ששייך, והזול ביותר השוק, כך גם הטיסה המיוחדת עלותה במחיר רצפה ממש שאין להשיג במחיר זה בכלל!

הזדרזו להירשם בקו נכספה 03-501106 שלוחה 5,4 (שלוחת אומן ר"ה)

תפילה ובקשה על ההתקבצות הקדושה בר"ה

וכמובן כפי שכל אחד מבין, לאור המצב המתוח, ולאור מה שראינו בשנים האחרונות את המניעות העצומות שמתגברות על הנסיעה הקדושה על ראש השנה בכל שנה מחדש, והמניעות בפרטיות שיש להרבה מאוד אברכים ובחורים שנפשם נוספת ומשתוקקת להתקבץ ולהימנות על באי הקיבוץ הקדוש בראש השנה, אך המניעות מתגברות על כל ראש, ע"כ אין לנו אלא לתפוס אומנות אבותינו בדינו לקרוע שערי שמים בתפילות ותחנונים על הקיבוץ הקדוש שיוכל להתקיים כמתכונתו בהשתתפות רבבות אלפי ישראל, וכל אלו שרוצים להגיע ולהשתתף בקיבוץ הקדוש יוכלו לבוא בלי שום מונע ומעכב.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא יש בידינו כמות מצומצמת של כרטיסי טיסה חנים (כולל נסיעות פנים) לבחורים ואברכים בני תורה שלא היו אף פעם באומן (לא בר"ה ולא באמצע השנה) לראש השנה דהאי שעתא. המקומות מוגבלים וכל הקודם זוכה! הכרטיסים הם לאברכים ובחורים מציבור בני התורה בלבד!

כך גם נפתחו עוד מגוון מסלולים לכלל ציבור בני התורה במחירים זולים, לנסוע יחד באהבת חברים לקיבוץ הקדוש בר"ה.

כך גם נפתחה כבר ההרשמה הגדולה למתחם המיוחד 'קריית בני הישיבות-אומן' בראש השנה, הכולל כל מה שצריך, באהבת וידידות חברים, במחירים זולים ביותר.

הזדרזו להבטיח את מקומך! קו נכספה 03-501106 שלוחה 5,4 (שלוחת אומן ר"ה)

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקלה"ה ויבדלחט"א

מרן החזון איש זצוק"ל

מרן החזון איש הורה פעם לרבי אברהם הורביץ, כאשר שימש כמשגיח בישיבת 'תפארת ציון' ללמוד עם הבחורים בישיבה במשך אחד הליקוטים מספרי ברסלב את האות 'צדיק' כדי שיתחזקו באמונת חכמים!

(מתוך ספר 'גדולי הדורות' מהגאון רבי יחיאל מיכל שטרן שליט"א)

בן תורה יקר!

הוצאות העלון גדולים מאוד, בידי ההזדמנות להיות שותף בדבר הגדול הזה להחיות עם רב, לתרומות והנצחת פרנס פנה עכשיו לטלפון: 0533116547 והי חלקך בין מזכיר הרבים שאין חטא בא על ידם.

נכספה
התאחדות חסידים ישראל

ברכות לראש משבר

ד"ר טו טוב וטוב נעים לראו במיעוט תינו, לביעי רעות עלי גליון. בעת דודים שמת אפיון
ר"ב פעלים וזאת הדין כי כרד, תורת הנדק כשחלן שיון, חס לבו טפי במאי דחור אבר
לורשת אביו זצ"ל הנסיד בבסיס, בפתחה כאולם לב וינס, לחטול טעם "לקושי מוהר"ן" כצו עמם
ד"ר וראשון בלי נבול וסוף, חזון הנדל "לפיל בתורת" מראשית לחטול, כל תורה ותורה יפר ט
לחית שער אורה נפתח לזוהר, בידו הארוך לאור החשיכה, אחרת לא נדלחא הוא הבטחה
כספיו ורעויותיו מנס אל הפועל, לחית המעלה לעם ישראל, גם בלכות בני ליטא מתרפח לחול
יניחון יניחון מאות חבירי החבורה, העשירים יחידו בקרן אורה, לברו מקח עדיק בשפה ביוה
ג"צ"ח לעד ולזוהר, ידעם רבי'ם חידודי רב פארות מקרב בני הישיבות דבירו עינים פירות
ד"ר הקדוש בשפה זו לחשמית, בנס שמה וכוונות גדולים לחידוד, עת רצון מלמעלה להשיג
במסורות לחרות ולהשיב לידד נאמן, אשר כל כולו מקור ורחם רבנו, וזאת עפיה ערוב מרבנו
נמן לבו תניח בל חסר חסד, תורת הנדק בראש חזות רחמן חונן, כלל ישראל על זה לחתג
הלא הוא מכובדו הנעלה, טרע למשגב לשם והחלית, מקים עולה של תורה על תילה.
מפקדו הכבוד משה ודולה, קרן הצדיק לחיות עולה, מקרב המוני אמוני עם סגולה.

כש"ט מוה"ר מרדכי נחמן גוטליב שליט"א
לעל השמחה שבנשיאת נשיאת בני חתן
הבית הופלל בתורה ויראת שמים משער בכל מידה נטות
כבוד שמואל אליעזר ח"ו
אילו אילו בזה אברך, פרוחית מתקנים צילן נאה אמת היום עבדת התורה,
אלא יר רצון שכל נשיאות שטענים מנח יחיו בבוקר.

וזה רעא מן קדם אבותי דשמיא בכותי וכו' של זמן שמקדושה שבות בברכות אבן שלמה וכו' על
מטעם ודחיות ודחיות, בדרך חסד הקדוש, וחזונו ילא יפר לפארת נש עין אבות, בראשית תורה ודולה
במקום אור לחיו דורות ישרים ומטריבם עיי עי, ודחיות"כ יסור לחוב תענוג ועת דקדושה מכל יצירה
ולחיות עד פעלים ברכים וקדושים כפנו הטורח לרחיב גבול הקדושה לחי' הנשיאות ולהשקת האולות
, סוף ביות טפא וטורח טעליא, ברוב שפ' וביטה מרובה עי בלי ד, שובע שמוות כאולם לארד ימי
ס שעות ימים עשירי"ג ביהודה, אבן.
חאברכים מקרבם אב
החנה